

Ervaringen van mensen met een beperking en hun naasten met de versoepeling van de coronamaatregelen

Uitkomsten van een enquête over de uitwerking van en samenspraak over afspraken rond de versoepeling van de bezoeksregeling, logeren, het openstellen van de dagbesteding en vervoer.

Uitgevoerd door KansPlus en LFB
In samenwerking met Ieder(in)

INHOUDSOPGAVE

1 INLEIDING

2 SAMENVATTING EN CONCLUSIES

2.1 Samenvatting

2.2 Conclusies

3 ACHTERGRONDSITUATIE VAN DE RESPONDENTEN

3.1 Naasten van mensen met een beperking die in een groepswoning wonen of in eigen woning met begeleiding

3.2 Naasten van mensen met een beperking die thuis wonen

3.3 Mensen met een beperking zelf

4 VERSOEPELING CORONAMAATREGELEN EN SAMENSpraak

4.1 Naasten van mensen met een beperking die in een groepswoning wonen of in eigen woning met begeleiding

4.2 Naasten van mensen met een beperking die thuis wonen

4.3 Mensen met een beperking zelf

5 Aanbevelingen

Bijlagen met quotes uit de open vragen

1. INLEIDING

'Maatwerk is belangrijk. Geen algemene regels. Kijk per persoon en neem gewenste maatregelen per persoon. En overleg. Wees creatief. Maar ontzeg nooit meer de toegang.'

(quote van een naaste van iemand met een beperking over de coronamaatregelen)

In het bestuurlijk overleg op 14 mei 2020, zijn afspraken gemaakt over de versoepeling van de maatregelen met betrekking tot het bezoek, logeren en dagbesteding binnen de gehandicaptenzorg. Deze afspraken zijn vastgelegd in een routekaart die later door het kabinet is gepresenteerd.

De versoepeling van de bezoeksregeling en het openstellen van de dagbesteding binnen de gehandicaptenzorg vindt in een aantal fasen plaats.

Daarbij geldt de volgende fasering:

- Per **1 juni 2020** is voor iedere cliënt, zowel degenen die in instellingen wonen als degenen die thuis of in een kleinschalig wooninitiatief wonen, op een goede manier invulling gegeven aan dagbesteding
- Per **15 juni 2020** is voor iedere cliënt in een instelling of kleinschalige woonvoorziening op een goede manier invulling gegeven aan het ontvangen van bezoek.
- Per **1 juli 2020** is met iedere cliënt een afspraak gemaakt over logeren buiten de instelling.

Tevens is afgesproken dat de uitwerking van de afspraken op niveau van woonlocatie en individu gemaakt moeten worden, in afstemming in de driehoek van cliënten – verwanten – organisatie.

De enquête

De enquête is uitgevoerd door KansPlus en de LFB, in samenwerking met Ieder(in).

Tussen 23 juni en 9 juli 2020 is deze breed uitgezet onder mensen met een verstandelijke beperking en naasten. De peiling vond dus plaats tijdens de versoepeling van de maatregelen op 1 juli 2020.

Het doel van deze enquête is om in beeld te brengen hoe het op de woning, locatie of thuis gaat met de versoepeling van coronamaatregelen rond bezoek, dagbesteding, vervoer en logeren. Ook vragen we in de enquête of naasten en mensen met een beperking tevreden zijn over de (versoepeling van) maatregelen. De enquête richt zich daarnaast in het bijzonder op de mate van samenspraak en de manier waarop de afspraken rond (de versoepeling van) de maatregelen in de praktijk zijn uitgewerkt.

In totaal hebben 647 mensen de enquête ingevuld, waarvan 580 naasten. Zij hebben de enquête ingevuld voor een familielid met een beperking. Daarvan woont 70 procent in een groepswooning, 22 procent bij de naaste thuis en 8 procent in een eigen woning met begeleiding. De overige 67 mensen hebben zelf een beperking. Daarvan woont 52 procent in een eigen woning met begeleiding, 27 procent in een woonvoorziening, 13 procent in een eigen woning zonder begeleiding en 7 procent bij de ouders thuis.

NB. Niet alle vragen zijn door iedereen ingevuld. De percentages die in dit rapport worden genoemd hebben alleen betrekking op de respondenten die een betreffende vraag heeft ingevuld. Dit komt mede omdat niet alle vragen voor iedereen en voor iedere woonvorm van toepassing zijn. Op sommige vragen zijn meerdere antwoorden mogelijk.

De respondenten die in dit rapport worden genoemd;

- Naasten: hiermee wordt bedoeld familie of andere belangrijke vertegenwoordigers van mensen met een beperking
- Mensen met een beperking

2. SAMENVATTING EN CONCLUSIES

De enquête onder 647 naasten en mensen met een beperking, over de ervaringen met de bezoeksregeling, logeren, dagbesteding en vervoer, levert de volgende samenvatting en conclusies op. De samenvatting is per onderwerp beschreven.

2.1 Samenvatting

Bezoeksregeling

Over de hele periode van de enquête geeft twee derde deel van de naasten aan tevreden te zijn over de nieuwe bezoeksregeling. Een derde deel is nog ontevreden. Onder andere over het niet mogen aanraken van kind/familieid of andere dierbare met een beperking. En over het feit dat niet alle mensen op bezoek mogen komen die voor de persoon met een beperking belangrijk zijn. Slechts een kwart van de naasten geeft aan dat de afspraken in overleg met cliënten/naasten zijn gemaakt.

Ondanks dat meer dan de helft van de mensen met een beperking aangeeft niet te hebben mogen meedenken over bezoeksafspraken, lag de tevredenheid van deze groep beduidend hoger dan bij de naasten. Ongeveer vier vijfde deel van deze respondenten geeft aan tevreden te zijn over de vastgestelde bezoeksafspraken.

Logeren

Voor ruim de helft van naasten geldt dat het voor mensen met een beperking weer mogelijk is om thuis te komen logeren. Bij ruim een derde hiervan is logeren weer mogelijk zoals voor de coronacrisis, bij de overige mensen worden er voorwaarden gesteld aan het logeren. De meeste naasten konden het eens zijn met deze voorwaarden.

Ruim een kwart van de naasten geeft aan dat hun kinderen met een beperking die thuis wonen weer gebruik kan maken van een logeervoorziening. Toch kan driekwart van hen nog niet gaan logeren. Voor die groep geldt dat bijna de helft hier wel behoefte aan heeft.

Ongeveer de helft van de mensen met een beperking geeft aan dat ze (bijna) nooit uit logeren gaan. Voor de overige helft die voor de coronaperiode regelmatig thuis logeerden, is dat nu ook weer mogelijk. Een aantal is het echter niet eens met de regels die gesteld worden om te kunnen logeren.

Dagbesteding

Een kwart van de naasten geeft aan dat er overleg is geweest over de dagbesteding. De helft heeft slechts een algemeen bericht ontvangen over het weer opstarten van de dagbesteding. De overige naasten geven aan dat ze nog niets hebben gehoord over de (herstart) van de dagbesteding.

Voor mensen die thuis wonen is de dagbesteding weer goed op gang gekomen. Driekwart van de naasten geeft aan dat de dagbesteding weer is gestart. Iets meer dan de helft daarvan gaat wel minder dagdelen per week dan voor de coronacrisis. Ongeveer een vijfde van de naasten geeft aan dat er een nog geen dagbesteding is. Een aantal naasten geeft aan dat er een alternatieve vorm van dagbesteding wordt aangeboden.

Vervoer naar school, werk en dagbesteding lijkt nog niet goed geregeld: Hoewel ongeveer een kwart van de naasten tevreden is over het vervoer, brengt bijna een derde van de respondenten hun kind zelf naar de dagbesteding omdat het vervoer nog niet goed geregeld is.

Samenspraak

Ondanks de nadruk op samenspraak met mensen met een beperking of naasten, blijkt uit de enquête dat het nog steeds niet vanzelfsprekend is dat zij worden betrokken bij het maken van afspraken rond coronamaatregelen, zoals een bezoekregeling en dagbesteding.

Zo geeft slechts een kwart van de naasten aan dat afspraken over het beleid voor de woning in overleg met hen zijn gemaakt. Ongeveer een derde zegt dat er wel woning specifieke afspraken zijn gemaakt, maar dat hierover geen overleg met betrokkenen heeft plaats gevonden. Nog eens een derde geeft aan dat er ook geen woning specifieke afspraken zijn gemaakt.

Daar waar naasten hebben mogen meepraten met beslissingen over de bezoekregeling, valt op dat ze aanmerkelijk tevredener zijn over hoe de regels in de praktijk uitpakken.

Ook het beeld dat mensen met een beperking zelf geven is niet heel positief. Slechts een derde van hen zegt mee te hebben mogen denken met de bezoekregeling. Ongeveer de helft geeft aan hier niet bij te zijn betrokken. Als het gaat over afspraken rond dagbesteding en werk, geeft ongeveer de helft van de respondenten met een beperking aan dat zij mochten meepraten. Een derde zegt hierbij niet betrokken geweest te zijn.

Daar waar wel gesprekken met naasten hebben plaatsgevonden over de maatregelen, kwam dat mede door de inzet van cliëntenraden en medezeggenschapsraden.

Ten slotte moet wel benoemd worden dat ondanks dat samenspraak niet vanzelfsprekend is en mensen over diverse maatregelen nog ontevreden zijn, er voor een deel ook met begrip voor de maatregelen wordt gereageerd. Sommige mensen accepteren daarom de situatie zoals deze is. Ook deels in verband met een eigen kwetsbare gezondheid.

2.2 Conclusies

Met het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) zijn afspraken gemaakt over de versoepeling van de maatregelen met betrekking tot het bezoek, logeren en dagbesteding binnen de gehandicaptenzorg. Hierin staat de mate van samenspraak en locatiegericht beleid centraal en de manier waarop de afspraken rond (de versoepeling van) de maatregelen in de praktijk zijn uitgewerkt.

Over de versoepeling van de corona-maatregelen is het merendeel van de respondenten tevreden. Desalniettemin bestaat er nog ontevredenheid over de bezoekregeling, is logeren niet voor iedereen die dat wil mogelijk en is nog lang niet voor iedereen de dagbesteding weer op het oude 'voor de coronacrisis' niveau. Ook het vervoer van en naar de dagbesteding lijkt nog niet goed geregeld.

Het is daarnaast nog steeds niet vanzelfsprekend dat cliënten en naasten worden betrokken bij het maken van afspraken rond de coronamaatregelen. Terwijl ook uit de enquête blijkt dat daar waar naasten hebben mogen meepraten met afspraken rond de bezoekregeling, ze opvallend tevredener zijn over hoe de regels in de praktijk uitpakken.

Samenspraak en locatiegericht beleid, waar het ministerie van VWS toe heeft opgeroepen, komt onvoldoende tot zijn recht. Meer samenspraak op initiatief van de zorgaanbieder is niet vrijblijvend en moet beter van de grond komen.

3. ACHTERGRONDSITUATIE VAN DE RESPONDENTEN

De respondenten vallen te verdelen in drie groepen:

- 3.1 Naasten van mensen met een beperking die in een groepswoning wonen of in eigen woning met begeleiding;
- 3.2 Naasten van mensen met een beperking die thuis wonen
- 3.3 Mensen met een beperking zelf

De achtergrondsituatie van deze drie groepen worden hieronder uiteen gezet.

3.1 Naasten van mensen met een beperking die in een groepswoning wonen of in eigen woning met begeleiding

Algemeen welbevinden

Van deze naasten geeft 13 procent aan dat hun familielid/persoon met een beperking geen hinder heeft ervaren van de maatregelen die genomen zijn in de afgelopen periode. De helft (52 procent) stelt dan hun familielid/persoon met een beperking een beetje last heeft gehad van de maatregelen. Ruim een derde (35 procent) heeft veel last gehad van de coronamaatregelen.

Op het moment van invullen van de enquête geeft het merendeel van de naasten aan dat het goed gaat (60 procent). Van deze respondenten geeft 8 procent aan geen verschil te merken met de periode voor de coronacrisis. Toch noemt nog een derde (32 procent) hun situatie minder goed dan voor de coronacrisis.

Covid-19 besmetting

Een Covid-19 besmetting is in 89 procent van de gevallen niet aanwezig geweest in de woning, 3 procent weet niet of er besmettingen zijn geweest. 7 procent van de huisgenoten is besmet geraakt, waarvan de helft van de mensen ernstig ziek zijn geweest en enkele mensen zijn overleden.

Hoog risico

Een hoog risico op een ernstig ziekteverloop door bijvoorbeeld hoge leeftijd, hart- of longproblemen, ernstige spierzwakte of diabetes speelt bij 74 procent van de huisgenoten van de mensen met een beperking. Hiervan noemt een derde van de naasten dat de meeste huisgenoten een hoog risico hebben, bij de helft loopt slechts een enkele huisgenoot een hoog risico. 22 procent noemt dat de huisgenoten een normale gezondheid hebben en op 4 procent van de naasten is deze vraag niet van toepassing.

Extra medicatie tegen toegenomen onrust

Vrijwel alle naasten geven aan dat er geen extra medicatie nodig is geweest tijdens de coronaperiode (96 procent). 14 procent van de verwanten geeft aan dat ze hier in ieder geval niet van op de hoogte zijn.

3 procent heeft wel medicatie gehad maar hier is vooraf overleg over geweest en de verwant heeft hiermee ingestemd. Bij twee personen zou medicatie zijn voorgeschreven zonder overleg of toestemming.

3.2 Naasten van mensen met een beperking die thuis wonen

Algemeen welbevinden

Aan de naasten is gevraagd hoe het met hen zelf gaat. Gezien de omstandigheden gaat het volgens 60 procent best wel goed. Toch geeft 40 procent aan dat het een zware periode is geweest, die zijn tol heeft geëist.

Ondersteuning thuis

Ruim de helft (56 procent) van de respondenten die een familielid met beperking thuis hebben wonen, geeft aan dat ze onvoldoende ondersteuning in de thuissituatie hadden. Van dit aantal heeft iets minder dan de helft er zelf voor gekozen om minder zorgverleners in huis te halen. Dit om het besmettingsrisico zo klein mogelijk te houden. Bij de andere helft vielen sommige zorgverleners uit. 13 procent geeft aan voldoende zorgverleners in huis te hebben gehad ter ondersteuning van hun familielid met een beperking. Bijna een derde van de respondenten (31 procent) koos hier voor een open antwoord, hieronder enkele voorbeelden:

'Wij hadden geen zorgverleners tijdens deze periode nodig maar hadden wel mogelijkheden om contact op te nemen met zorgverlener.'

'Alle zorg en begeleiding is weggefallen en er is geen enkel contact met ons of onze zoon geweest.'

Extra ondersteuning

Extra ondersteuning thuis op het moment van invullen van deze enquête is voor 17 procent van deze respondenten aan de orde. 64 procent geeft aan dat het goed gaat met de zorgverleners die ze hebben en 19 procent geeft aan dat er onvoldoende zorgverleners beschikbaar zijn om extra ondersteuning te bieden. Extra ondersteuning zou volgens hen echter wel wenselijk zijn.

Financiering van de zorg

De zorg thuis wordt in de meeste situaties gefinancierd middels een pgb (54 procent). Een klein aantal (ruim 8 procent) kreeg de zorg van een zorgaanbieder middels een zorg in natura (volledig pakket thuis) en bij 20 procent van de verwanten werd de zorg gefinancierd door middel van een combinatie van pgb en zorg in natura.

18 procent heeft bij de keuze 'anders' een toelichting gegeven, waarbij onder meer is genoemd dat de respondenten zelf de zorg op zich hadden genomen, oftewel gefinancierd met pgb of zonder financiering de zorg zelf hadden geboden.

Extra kosten voor begeleiding

Het betreft hier de kosten die niet uit het pgb gefinancierd kunnen worden.

62 procent van de naasten geeft aan dat ze geen extra kosten hebben gemaakt. De naasten die wel extra kosten hebben gemaakt (38 procent) worden in ruim de helft van de gevallen volledig gecompenseerd, bij de overige naasten worden de kosten niet of deels gecompenseerd.

Leeftijd van de mensen met een beperking

De meeste mensen die thuis wonen zijn kinderen/jongeren tot 23 jaar (69 procent)

3.3 Mensen met een beperking zelf

Algemeen welbevinden

Een ruime meerderheid van de mensen met een beperking geeft aan dat het goed met ze gaat (67 procent). 5 procent noemt dat het niet zo goed gaat op dit moment en bij 13 procent geeft aan dat het soms wel en soms niet goed gaat.

Bij 15 procent van de mensen met een beperking gaat het hetzelfde als voor de coronaperiode.

Het merendeel van de mensen met een beperking kan zich goed vermaken (90 procent) en heeft voldoende contacten (88 procent). In onderstaande tabel geven ze aan op welke verschillende manieren zij contacten hebben met anderen (hier waren meerdere antwoorden mogelijk).

Woonsituatie

Meer dan de helft van de respondenten met een beperking woont zelfstandig en krijgt begeleiding thuis (52 procent) of geen begeleiding (13 procent). 8 procent van de mensen woont bij de ouders waarvan een kwart tijdelijk vanwege corona. 27 procent woont in een woonvoorziening.

Covid-19 besmetting in de woonvoorziening

Er is geen coronabesmetting geweest bij de mensen die in de woonvoorziening wonen bij het merendeel van de respondenten met een beperking (94 procent). In de overige 6 procent van de reacties wordt aangegeven dat een of meerdere bewoners ernstig ziek zijn geweest.

Is er in de woning van uw naaste een Covid-19 besmetting geweest?

Hoog risico in de woonvoorziening

44 procent van de mensen met een beperking geeft aan dat de medebewoners een normale gezondheid hebben. 12 procent van de mensen geeft aan dat de *meeste* bewoners een hoog risico lopen om heel ziek te worden. De overige 44 procent van de mensen met een beperking noemt dat *enkele* medebewoners een hoog risico lopen om heel ziek te worden.

Begeleiding thuis

Van de respondenten met een beperking zegt 12 procent dat ze online begeleiding krijgen. Ruim de helft krijgt begeleiding thuis zoals voor de coronaperiode (52 procent) en ruim een derde (36 procent) zegt minder begeleiding te krijgen dan voor de coronaperiode.

Extra medicatie tegen onrust

97 procent van de mensen geeft aan dat er geen extra medicatie nodig was tijdens de coronaperiode. 3 procent heeft wel medicatie gehad, maar geeft aan dat hier overleg over is geweest en dat ze hiermee hebben ingestemd.

4. Versoepeling coronamaatregelen en samenspraak

'De cliëntenraad heeft zich ingespannen om in overleg met de bestuurder tot regelingen op maat te komen. Ook de teamleider zocht naar wat wèl kon! Zo kan het dus ook.'

(quote van een naaste van een persoon met een beperking)

Dit hoofdstuk gaat in op wat de respondenten merken van de versoepelingen van de coronamaatregelen, wat betreft bezoek, logeren, dagbesteding en vervoer. Verder wordt er een beeld gegeven van de mate van samenspraak die heeft plaatsgevonden met naasten en cliënten, over afspraken rond deze onderwerpen. Ook wordt het positieve verband tussen samenspraak en tevredenheid over die afspraken aangetoond.

De uitkomsten van de enquête zijn wederom in drie groepen verdeeld:

- 4.1 Naasten van mensen met een beperking die in een groepswoning wonen of in eigen woning met begeleiding;
- 4.2 Naasten van mensen met een beperking die thuis wonen
- 4.3 Mensen met een beperking zelf

4.1 Naasten van mensen met een beperking in een groepswoning of eigen woning met begeleiding

Tevredenheid over bezoeksregeling

Tweederde (66 procent) geeft aan tevreden te zijn over de nieuwe bezoeksregeling. Een derde (34 procent) is nog ontevreden.

De respondenten is gevraagd over welke aspecten van de bezoeksregeling zij nog ontevreden zijn. Men is het meest ontevreden (37 procent) omdat niet alle mensen die voor de naaste belangrijk zijn op bezoek mogen komen. Ook het niet aan mogen raken van de naaste is een belangrijke reden voor ontevredenheid over de bezoeksregeling (32 procent), minder vaak en minder lang op bezoek komen (31 procent) en het bezoeken in een aparte ruimte (30 procent).

Veel mensen hebben gebruik gemaakt van de keuze 'Anders'. Enkele quotes:

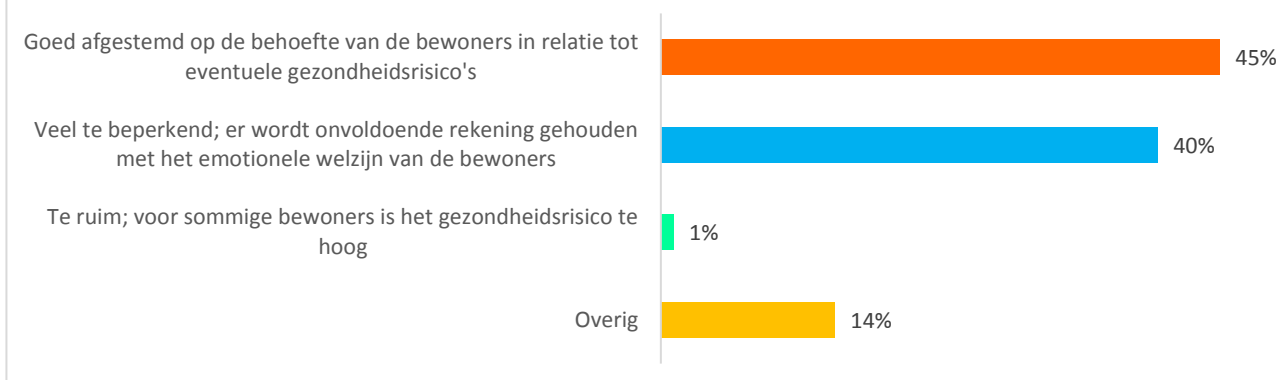
'Mijn zoon woont in een woonvorm met eigen kamer en douche. Afgelopen weekend heb ik hem voor het eerst weer mogen zien na 3 maanden.'

'Ik ben tot nu toe tevreden over de bezoeksregeling. Begrijp de reden, op dit moment heeft/kent niemand de waarheid. daarom volg ik de regels op. Niet makkelijk maar in het belang van mijn zus en al die om en met haar zijn.'

'We mogen nog niet in het huis van onze dochter komen. Ze willen de bezoeken van ouders beperken, ook in de toekomst.'

De bezoekmogelijkheden zijn veel te beperkend, volgens 40 procent van de verwanten. Ze vinden dat er onvoldoende rekening wordt gehouden met het emotionele welzijn van de bewoners. Slechts een enkeling (1 procent) vindt de bezoeksregeling te ruim omdat het gezondheidsrisico voor sommige bewoners te hoog is. 45 procent vindt de bezoeksregeling goed afgestemd op de woning van de naaste, dit in relatie tot de gezondheidsrisico's.

Wat vindt u van de bezoekmogelijkheden op de woning van uw naaste?

Voor de keuze 'Overig', koos 14 procent van de verwanten. Dit zijn enkele quotes:

'Er lijkt familiebezoek thuis te mogen of autoritjes en dat baart mij zorgen. Aan de andere kant mag ik wel een uur wandelen met mijn broer. Mijn broer begrijpt niet wat er gebeurt.'

'Na 15 juni is het voldoende, daarvoor was het veel te beperkend.'

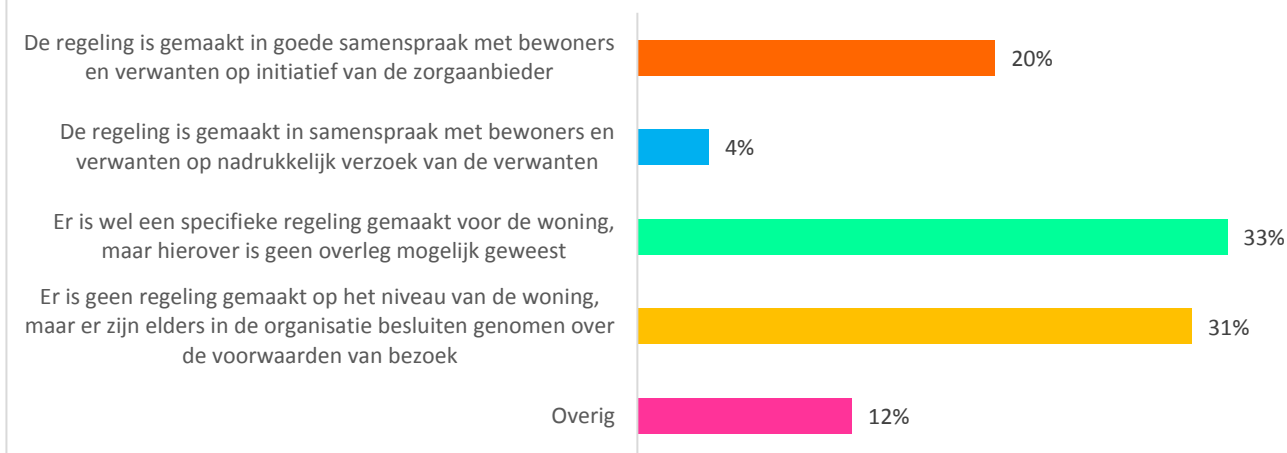
'Voor de Lock down, was ze thuis, en nu nog steeds, terug brengen was geen optie, dus alle maatregelen zijn voor haar (gelukkig) niet aan de orde geweest.'

Bezoekregeling en samenspraak

Ondanks de nadruk op samenspraak geeft slechts 24 procent van de respondenten aan dat afspraken over het beleid voor de woning in overleg met cliënten/verwanten zijn gemaakt.

Voor bijna een derde (33 procent) geldt dat er wel woning specifieke afspraken zijn gemaakt, maar dat hierover geen overleg met betrokkenen heeft plaats gevonden. Nog eens bijna een derde (31 procent) geeft aan dat er ook geen woning specifieke afspraken zijn gemaakt.

Welke uitspraak is voor u van toepassing?

De resterende 12 procent heeft de keuze voor 'Overig' gemaakt. In die antwoorden valt op dat samenspraak niet vanzelfsprekend is. Ook komt er naar voren dat cliëntenraden en medezeggenschapsraden een belangrijk rol hebben gespeeld in de totstandkoming van de gesprekken over een regeling per woning, samen met familie en andere belangrijke naasten.

Specifieke afspraken maken op individueel niveau scoort iets beter. 32 procent van de naasten geeft aan dat dit heeft plaats gevonden op initiatief van de zorgaanbieder. 20 procent heeft hier zelf om moeten vragen. 34 procent geeft aan dat ook individueel overleg niet mogelijk was. De resterende 14 procent heeft de keuze voor 'Overig' gemaakt. Enkele quotes:

'We konden na de maatregelen wel met de teamleider overleggen over wat voor onze dochter mogelijk was. Alles binnen de context van de maatregelen.'

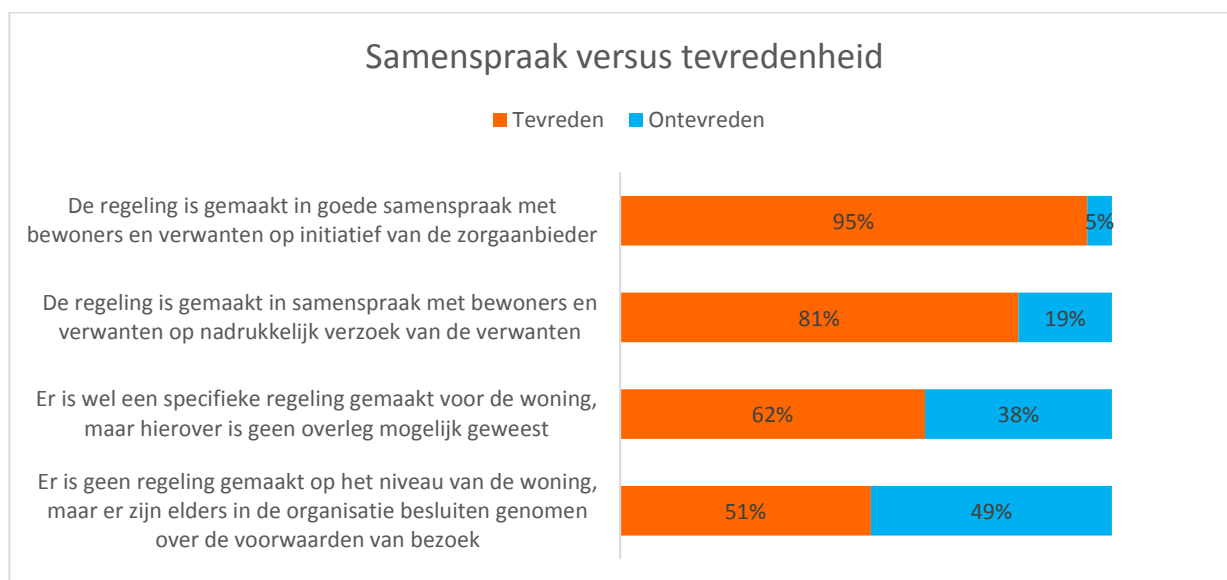
'In goed samenspel is een min of meer maatwerkafspraken gemaakt.'

'Het heeft heel lang geduurd voordat er op individueel niveau afspraken gemaakt konden worden. sommige bewoners kregen zeer ernstige klachten en toen was dat pas mogelijk. De teamleidster van de woning heeft zich goed ingezet voor de bewoners.'

Relatie tussen samenspraak en tevredenheid

Uit de enquête komt duidelijk naar voren dat overleg leidt tot een grotere tevredenheid over afspraken die worden vastgelegd rond (de versoepeling van) coronamaatregelen. Daar waar nog geen samenspraak is geweest neemt de ontevredenheid toe.

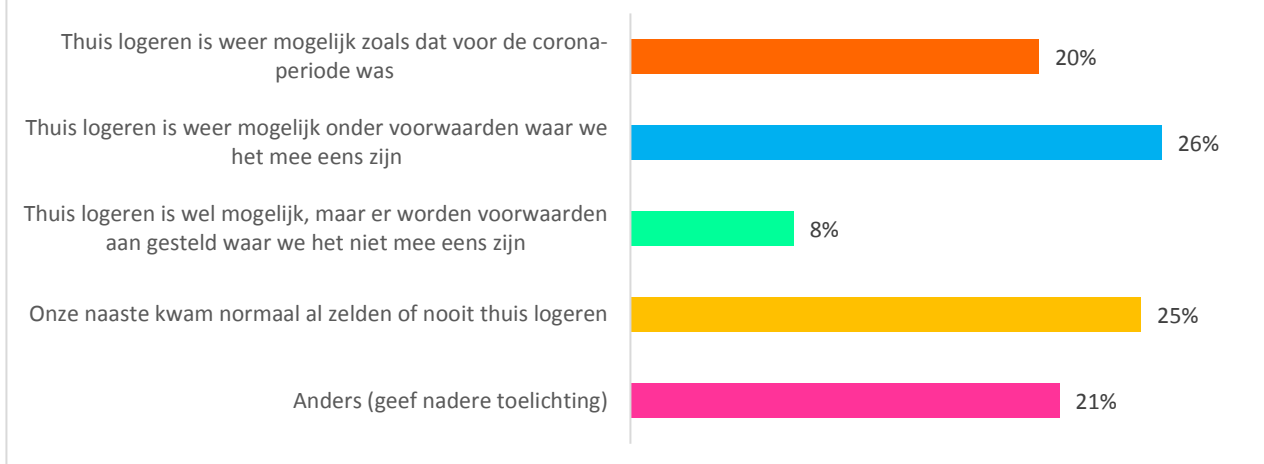
Bij de mensen waar overleg heeft plaats gevonden is 95 procent tevreden en maar 5 procent ontevreden. Bij de mensen waar geen overleg heeft plaats gevonden is 51 procent tevreden en 49 procent ontevreden.

Logeren

Thuis logeren is weer mogelijk voor 54.5 procent van de mensen. Hiervan wordt bij 34 procent het logeren wel aan voorwaarden verbonden, 26 procent van de verwanten zijn het met die voorwaarden eens. Bij 8 procent worden voorwaarden gesteld waar men het niet mee eens is. 24.5 procent van de verwanten gaven aan dat de naaste zelden of nooit thuis logeert.

Vanaf 1 juli kan uw naaste ook weer thuis logeren. Welke uitspraak is voor u het meeste van toepassing?

De overige mensen maakten de keuze 'Anders' (21 procent). Enkele quotes:

'Er is nog altijd geen duidelijkheid, ben nog niet ingelicht over de mogelijkheden.'

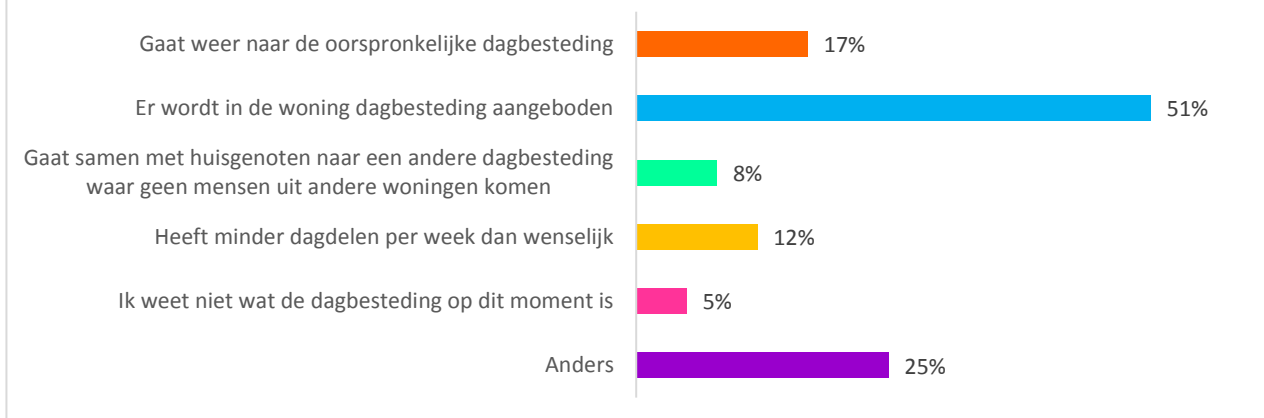
'Thuis logeren mag nog niet. Ik kan me hier op dit moment wel in vinden vanwege de risico's. Ik onderhandel nog om haar op haar kamer met mondkapje te bezoeken. En dan zonder afstand.'

Dagbesteding bij 24-uurszorg

Van de respondenten geeft 27 procent aan dat ze nog geen bericht hebben ontvangen. 25 procent geeft aan dat er overleg is geweest over de dagbesteding voor de komende periode. Bijna de helft (48 procent) zegt dat de afspraken in het ondersteuningsplan zijn vastgelegd.

Op de vraag hoe de dagbesteding op dit moment eruit ziet zijn meerdere keuzemogelijkheden van toepassing. Er wordt door de woningen op grote schaal (51 procent) gekozen voor dagbesteding in de eigen woning. 17 procent kan weer naar de oorspronkelijke dagbesteding. Voor 12 procent geldt dat ook, maar dan in minder dagdelen. Een aantal mensen gaan samen met huisgenoten naar een andere dagbesteding (8 procent) en een kleine groep (5 procent) weet niet wat de dagbesteding op dit moment is.

Hoe ziet de dagbesteding er voor uw naaste op dit moment uit?

Een kwart van de respondenten heeft een keuze gemaakt voor 'Anders'. Enkele quotes:

'De dagbesteding is gewoon doorgedaan tijdens de coronacrisis., specifiek voor deze cliëntpopulatie.'

'De bewoners snakken ernaar om weer extern naar hun dagbesteding te gaan.'

4.2 Ervaringen van mensen waarvan de naaste thuis woont

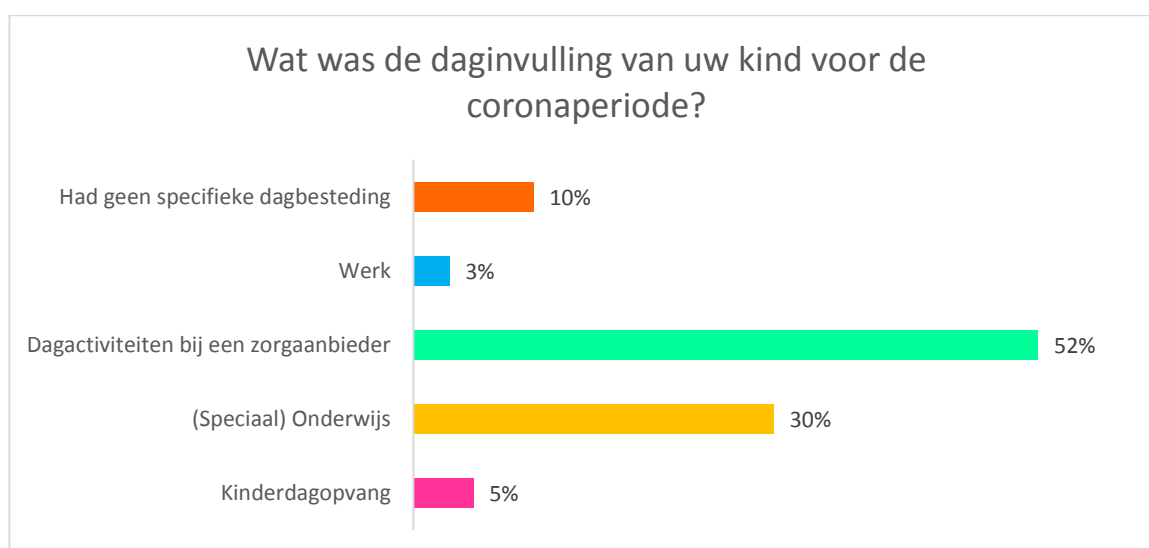
Logeervoorziening

Voor ongeveer een kwart van de respondenten geldt dat zij weer gebruik kunnen maken van een logeervoorziening. Voor een derde van de respondenten is er no geen logeervoorziening beschikbaar, maar daar is wel behoefte aan. 43 Procent geeft aan dat er geen logeervoorziening beschikbaar is, maar dat daar ook geen behoefte aan is.

Dagbesteding

De daginvulling vóór de coronaperiode zag er als volgt uit. 52 procent van de mensen had een dagactiviteit bij een zorgaanbieder en 30 procent van de kinderen genoot (speciaal) onderwijs. Voor 10 procent geldt dat er geen specifieke dagbesteding was. Een kleine groep ging naar het werk (3 procent) of de kinderopvang (5 procent).

Ondertussen is er weer meer daginvulling mogelijk. Met daginvulling wordt bedoeld dagbesteding, werk of school. Op het moment van invullen van deze enquête gaven respondenten aan dat voor mensen met een beperking die thuis wonen de dagbesteding over het algemeen weer goed op gang is gekomen.

Bijna een derde (31 procent) gaat weer als vanouds naar de dagbesteding. 43 procent gaat wel weer naar dezelfde dagbesteding als voor de crisis, maar nu wel minder dagdelen per week. Aan 8 procent wordt een alternatieve vorm van dagbesteding geboden. 18 procent heeft nog geen goede daginvulling.

Vervoer

Het vervoer naar de dagbesteding is nog niet goed op orde, zo blijkt uit de antwoorden van de respondenten. Bij 24 procent van de mensen die vervoer nodig hebben gaat het goed, maar bij 29 procent gaat het nog niet goed en bij 5 procent worden eisen gesteld waar de naaste niet aan kan voldoen, zoals een mondkapje dragen. 3 procent gaat zelfstandig of met de fiets en bij 13 procent is vervoer niet van toepassing.

De overige mensen hebben de keuze 'Anders' gevuld. Enkele quotes:

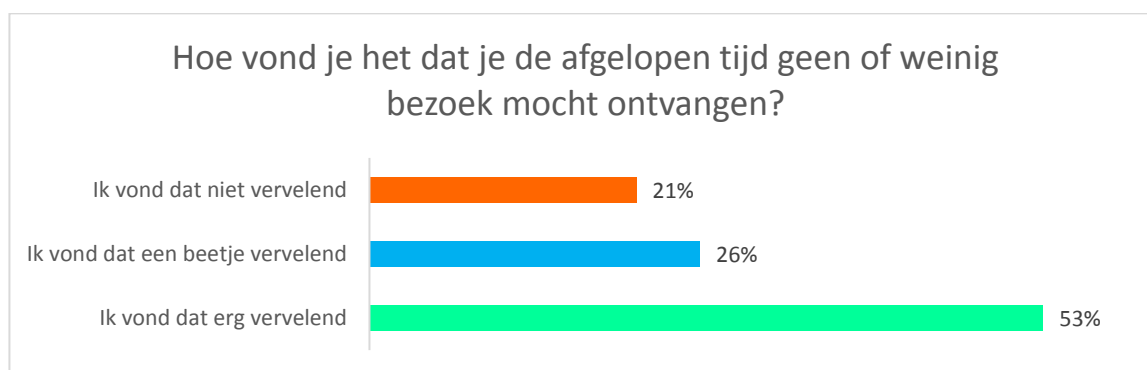
'Wordt gehaald en gebracht door studenten op scooter. Is maar een maand niet gedaan. Toen hebben wij het zelf gedaan.'

'Breng en haal zelf omdat mijn kind een mondkapje op moet en dat niet wil.'

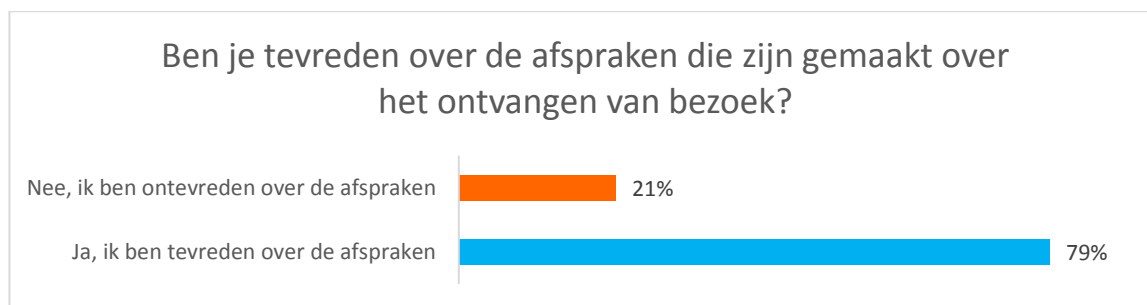
4.3 Ervaringen van mensen met een beperking zelf

Bezoek

Veel mensen met een beperking hebben het als erg vervelend ervaren dat ze geen of weinig bezoek mochten ontvangen (53 procent). Een vijfde (21 procent) had hier geen moeite mee. Ongeveer een kwart (26 procent) vond het een beetje vervelend.

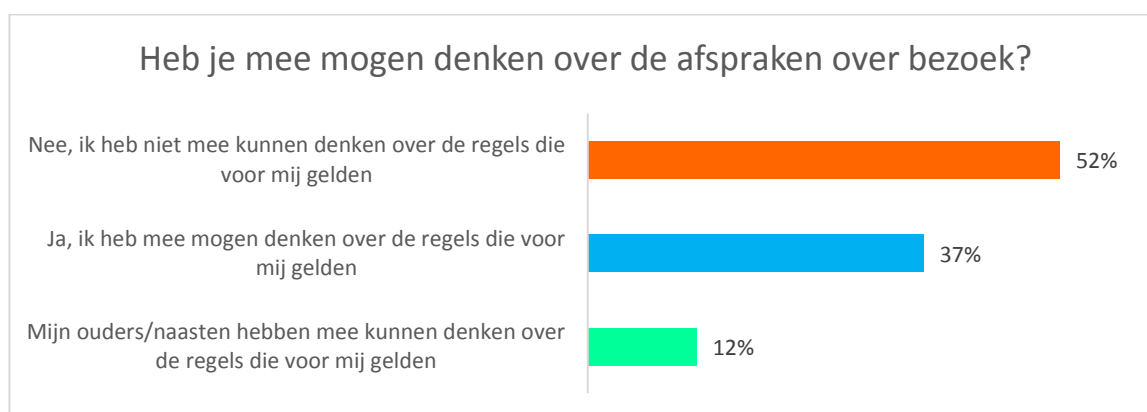

Gekeken naar de afspraken die ondertussen gemaakt zijn over bezoek, valt op dat de meeste respondenten hier heel tevreden over zijn (79 procent). Toch is nog een vijfde ontevreden.

Voor vrijwel iedereen is het toegestaan om bezoek te ontvangen sinds half juni. Slechts 6 procent geeft aan dat nog niet te mogen. Ongeveer de helft van de mensen die bezoek mogen ontvangen, mag meer dan twee mensen toelaten.

Wat betreft samenspraak over de bezoeksregeling, geeft de helft (52 procent) aan dat ze niet hebben kunnen meepraten over de afspraken hierover. Ruim een derde (37 procent) heeft wel mee kunnen praten of de ouders hebben mee mogen denken (12 procent).

Ondanks dat meer dan de helft van de mensen met een beperking zelf, niet heeft mogen meedenken over de bezoeksafspraken, lag de tevredenheid van deze groep (79 procent) over de bezoeksafspraken hoger dan bij de verwanten (66 procent).

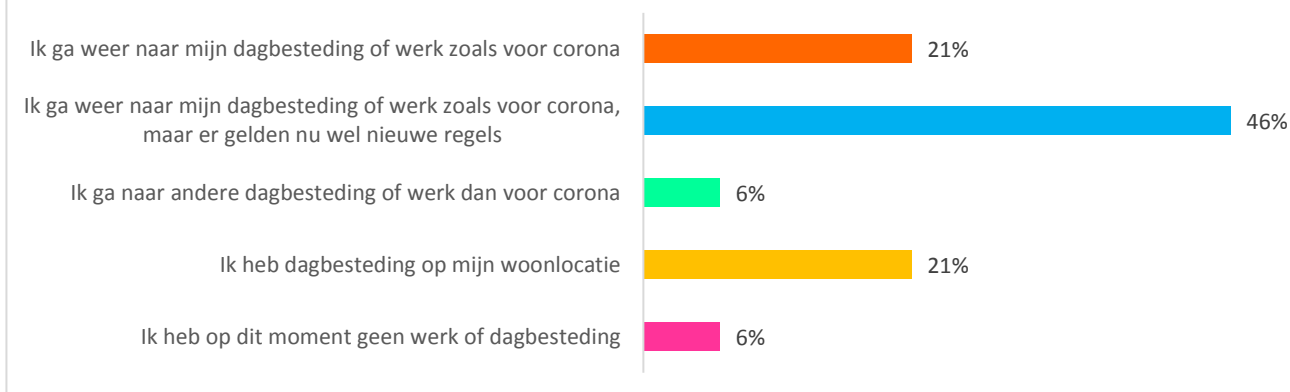
Logeren

Van de mensen die voor de coronaperiode regelmatig thuis logeerden is dat ook nu weer mogelijk (55 procent). Voor 11 procent van deze mensen gelden wel regels waar ze het niet mee eens zijn. 45 procent van de mensen met een beperking geeft aan nooit of heel soms te logeren.

Dagbesteding/werk

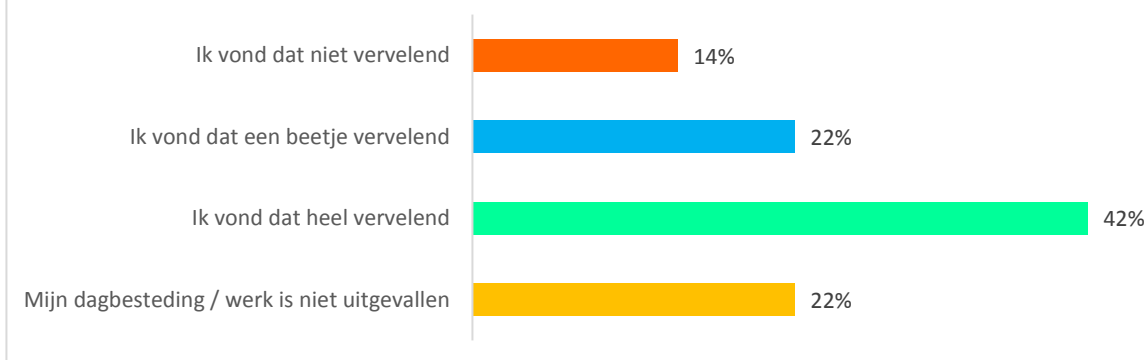
Ongeveer een vijfde (21 procent) van de mensen met een beperking die de enquête hebben ingevuld, gaat weer als vanouds naar de eigen dagbesteding/werk. Voor 46 procent van de respondenten geldt dat ze wel weer naar de oorspronkelijke plek gaan, maar dat daar nu andere regels gelden. Weer ongeveer een vijfde (21 procent) zegt dagbesteding te ontvangen op de woonlocatie. Een kleine groep krijgt andere dagbesteding of werk dan voor coronacrisis (6 procent) of heeft nog geen werk of dagbesteding (ook 6 procent).

Hoe ziet de dagbesteding/het werk er voor jou uit op dit moment?

Tweederde van de mensen met een beperking geeft aan dat ze het in meer of mindere mate vervelend gevonden dat de dagbesteding of werk was uitgevallen (66 procent). 14 procent vond het niet vervelend. Slechts voor 22 procent van de mensen geeft aan dat hun dagbesteding/werk helemaal niet uitgevallen is.

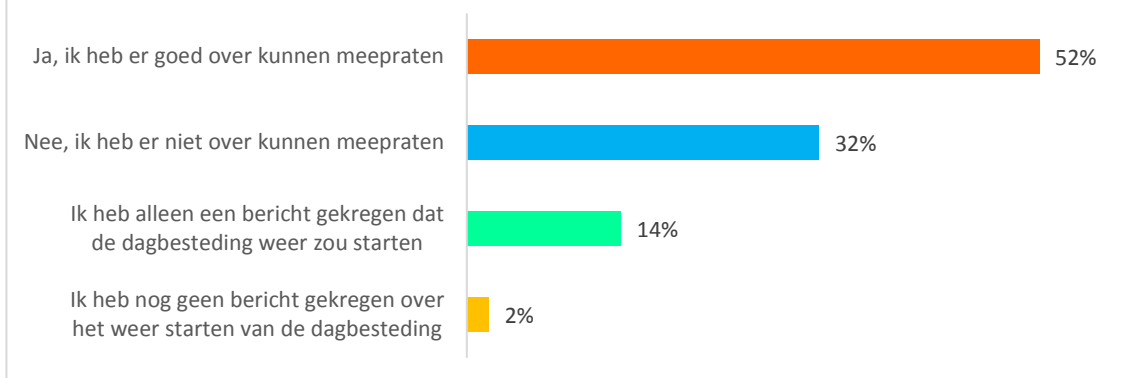
Hoe vond je het dat dagbesteding of werk was uitgevallen?

Samenspraak

Opvallend is dat 52 procent van de mensen met een beperking mee heeft kunnen praten over de afspraken voor dagbesteding of werk, 14 procent heeft alleen een bericht gekregen dat de dagbesteding weer zou starten. 32 procent heeft niet mee kunnen praten en 2 procent heeft nog geen bericht gekregen over de dagbesteding.

Heb je goed mee kunnen praten over de afspraken over dagbesteding of werk?

Het vervoer naar de dagbesteding gaat bij ruim de helft van de respondenten goed (57 procent). 11 procent geeft aan dat er regels zijn m.b.t. mondkapjes, waar ze zich moeilijk aan kunnen houden en 32 procent reist op een andere manier naar dagbesteding of werk.

Hoe gaat het met het vervoer naar je werk of dagbesteding?

4. Aanbevelingen

- Organiseer op korte termijn op het niveau van woonlocaties een overlegstructuur, zoals bedoeld in de Wmcz2018 (al dan niet met een voorlopige regeling). Zo kunnen collectieve regelingen voor alle cliënten van een woonlocatie ter instemming aan de lokale cliëntenraad worden voorgelegd.
- Ga op korte termijn in de 'driehoek' van bewoners, naasten en instelling op woningniveau het gesprek aan. Overleg gezamenlijk hoe het beste kan worden omgegaan bij contacten tussen bewoners en hun naasten, in het geval van opleving van het aantal besmettingen (inspraak artikel Wmcz2018).
- Streef bij een opleving van Covid-19 naar een balans tussen medisch- en sociaal-emotioneel welzijn bij mensen met een beperking, bij het nemen van maatregelen. Het vermijden van gezondheidsrisico's prevaleert niet altijd. Het is van belang om zowel het risiconiveau als de risico-aanvaardbaarheid mee te wegen in samenspraak met de cliënten/naasten.
- Stel voor iedere afzonderlijke woning een risicoprofiel als het gaat om Covid-19 en bespreek dit met de cliënten/naasten in het lokale overleg.
- Maak in samenspraak een noodplan voor de dagbesteding, voor het geval het aantal besmettingen in de regio (ernstig) toeneemt. Houd in dat plan rekening met mensen met een verstandelijke beperking die ofwel thuis wonen of zelfstandig. Zodat ook voor hen, indien wenselijk, de dagbesteding door kan gaan.
- Maak in samenspraak een noodplan voor logeervoorzieningen en extra ondersteuning thuis, voor thuis wonende mensen met een verstandelijke beperking. Om in te kunnen spelen op een eventuele (regionale) lock-down.
- Maak duidelijke afspraken over de inzet van en vrije toegang tot cliënten voor klachtenfunctionarissen, onafhankelijke cliëntondersteuners en cliëntvertrouwenspersonen in het kader van de Wet zorg en dwang. Dan kunnen ook tijdens een eventuele aanscherping van de maatregelen de wettelijke rechten van cliënten gewaarborgd blijven.

Bijlage: Quotes uit de open vragen aan naasten

Bezoekregeling

- Buiten eerst in een afgesloten tent (zo niet coronaproof) daarna onder een parasol omdat tent was weggewaaid. Begeleider als bewaker erbij voor het geval dat degene (hadden mondkapjes en handschoenen en geen klachten) ons wilde aanraken.
- Organisatie geeft zelfs aan dat er zo min mogelijk interactie met anderen mag zijn in bezoek aan ouders. Verder vonden wij de zin dat je niet in je appartement mocht wonen als je eenmaal van het terrein af ging erg vervelend. Eigenlijk houdt dit in dat je dan dakloos bent als je geen achterban hebt. Erg zorgelijk vind ik dat. Verder vond ik de regel dat er geen bezoek aan arts of specialist mocht plaats vinden niet kunnen. Op dit moment zijn ze na een Lock down van 2 dagen omdat iemand verkoudheidsklachten had weer vrij. Dit heeft een giga impact. Het kan toch niet zo wezen dat dit het beleid voor de komende tijd zal wezen. Bij verkoudheidsklachten de boel Lock down gooien totdat de persoon getest is. Ik zou het dan ook noodzakelijk vinden om in het pandemie team een gedragswetenschapper toe te voegen.
- We begrijpen de genomen maatregelen en zijn er ondanks het ons zwaar valt, mee eens.
- We mogen alleen buiten of op de kamer van onze naaste. Algemene ruimtes zoals woonkamer, keuken zijn taboe terwijl ze ruim genoeg zijn om voldoende afstandsmeters houden.
- Ik ben tevreden.
- Het lijkt erop dat er geen of weinig vertrouwen is dat ouders/mantelzorgers minder verantwoord en conform richtlijnen met de cliënten zouden kunnen omgaan dan begeleiders. Behalve bescherming van medische gezondheid in geval van een virus-crisis is bescherming van sociaal-emotionele gezondheid zeker zo belangrijk. Daar kunnen/moeten ouders/verwanten een zelfde zorgpartner in zijn als personeel. Zeker/tenminste zolang zich binnen een woonvorm geen besmettingen voordoen. Ouders/verwanten zijn vaak essentieel onderdeel van de zorg voor hun eigen kind/verwant. Dat de 1 1/2 meter maatregel voor de begeleiding van onze verstandelijk gehandicapte kinderen/verwanten niet of moeilijk te hanteren was, was voor iedereen duidelijk. Minder/geen begrip is getoond, dat dit voor kinderen/verwanten ten opzichte van hun ouders/verwanten ook moeilijk te hanteren was en wellicht ook niet wenselijk was (zeker zolang geen sprake is van besmettingen binnen de woonvorm).
- Men heeft goed gehandeld. Goede info gekregen.
- Enerzijds zijn maatregelen streng, maar worden vaak inconsequent uitgevoerd. Buurtgroep cliënten en medewerkers komen bij elkaar. Dagbesteding moet per woongroep(minder fijn). Ik mag niet in huiskamer zitten ook al zou ik 1,5 mtr afstand houden. Ik moet zelf vaak bedenken hoe t veilig kan. Neem zelf schoonmaak doekjes mee. Maar handen van mijn zoon / anders cliënten worden niet gedesinfecteerd voordat ouders komen. Er wordt te weinig vertier bedacht alternatief voor vrije tijd. Alles zit dicht. Waarom kunnen we na 1-7 wel met hen naar huis of patatzakje, maar is op t terrein zelf niets te beleven. Er zijn veel cliënten die niet meer naar huis kunnen en geen netwerk hebben. Kortom t verschil tussen begeleiding en ouders privé mogen en wat in de omgeving is te groot. Maar kan hier en daar ook veiliger. Ouders moeten gewoon onderdeel blijven van t netwerk van t kind. We

zijn belangrijk voor t welzijn en mogen niet weer opzij gezet worden. Een enorme misvatting die onmeetbare vreselijke gevolgen heeft gehad.

- Wat betreft dat niet iedereen mag komen, komt ook door de beperkte ruimte van de woning.
- Mag hem een paar uurtjes op halen.
- De regelingen waren nodig!
- We mochten hem tot 1 juli niet meenemen naar huis, terwijl daar behalve zijn ouders niemand komt. Zie het extra risico niet, VGN had uiterlijk 1 juli aangegeven-werd conservatief geïnterpreteerd.
- Mijn dochter is ernstig verstandelijk beperkt. Communiceren met haar doe ik altijd van zeer dichtbij en met veel aanrakingen, knuffels enz. Ik zie haar normaal 2 keer per week.
- Ik ben tevreden.
- Er wordt niet naar de persoon zelf gekeken. Wat hij of zij nodig heeft. Maar vanuit de groep gedacht. Het nee, tenzij is nooit van toepassing geweest.
- Particulier wooninitiatief, dus gezamenlijk met ouders bepalen we zelf de versoepeling.
- Onze dochter is gisteren na vier maanden weer thuis geweest. Ze was de herkenning wel kwijt.
- Na 15 juni is voldoende bezoekmogelijkheid , daarvoor was het veel te beperkend.
- Ze zijn te beperkend. Mijn dochter deed het in het begin best goed maar ik kon er na 4 weken echt niet meer tegen. Nog steeds is het moeilijk want ik mag haar nog steeds alleen op afstand bezoeken.
- Er is een regeling getroffen die de kwetsbaarste in de flat beschermen maar niet rekening houdend met degene die "gezond" zijn.
- Het is toch wel moeilijk te beoordelen voor deze cliëntpopulatie hoezeer beperkend deze zijn, in relatie tot hun fysieke beperking en emotionele welzijn. De meeste cliënten kunnen het maar zeer beperkt kenbaar maken en moet je afgaan op andere signalen. Omdat je er zelf niet aanwezig kon zijn moest je afgaan op berichten van medewerkers. Ik neem zelf extra afstand. I.v.m. teveel onbekende risicofactoren. Onbekend is ook of er voldoende ventilatiemaatregelen worden genomen op de woning.
- Teveel op elkaars lip in 24/7
- Te voorzichtig.
- Ze waren te beperkt, maar inmiddels bijna weer gewoon.
- ik ben ontzettend boos dat mijn zoon die een appartement heeft met een buitendeur die op een galerij uitkomt en zorg op aanvraag heeft verbannen werd uit zijn huis of de keus had gevangen gehouden te worden met af en toe een luchtmogelijkheid (= wandeling maken op afstand)....meer

keus was er niet. Mocht er weer een lock down komen moet dit anders. Ik laat hem niet meer uit zijn huis verjagen noch mijn bezoek aan hem en zijn bezoek aan mij beperken. Ik ben nl ook zijn zorgverlener en niet alleen ouder of een bezoeker.

- Bezoek alleen voor maar twee aangewezen personen.
- Nu is het meer op de behoefte van de bewoner afgestemd. In eerste instantie was dat niet zo.
- Onze zoon woont op een groep met nog drie personen, waar ze voor de crisis samen konden eten mag dit niet ze moeten alleen op de kamer eten, onze zoon eet niet hij (vr) eet nu zijn eten op.
- Er lijkt familiebezoek thuis te mogen of autoritjes en dat baart mij zorgen. Aan de andere kant mag ik wel een uur wandelen met mijn broer. Mijn broer begrijpt niet wat er gebeurt.
- Iedereen kon bij hem binnenkomen en ook ging hij zelf steeds de deur uit. Er werd te weinig gecontroleerd of hem gewaarschuwd.
- Afspraken onbekend. In juni geen communicatie over geweest.
- Angst overheerste.
- Weet niet of het bezoek voldoende rekening houdt met de voorwaarden. Vind ik wel verwarrend.
- Onduidelijk en steeds veranderend.
- De "gezonde" cliënten zitten "vast" aan het beleid dat geldt voor de vatbaardere cliënten. Het zelfbeschikkingsrecht is grotendeels verdwenen. Hopelijk duurt de situatie niet langer dan nodig.
- Er zijn geen afspraken.
- Er mag buiten de woning in de tuin bezoek komen, maar mijn verwant wil niet naar buiten. Dus blijft het bezoek op grote afstand. Nu sinds 13 juni is bezoek naar huis weer mogelijk.
- Mogelijkheden zijn over algemeen goed afgestemd, Zou fijn voor mijn verwant als haar ouders nabijheid mogen bieden zonder mondkapje.
- Ze zijn goed afgestemd op het hoge risico van enkele medebewoners, maar knellend voor onze dochter.
- De risico's zijn niet besproken met mij als verwant/curator. Omdat ik voorzitter ben van de regio cliëntenraad ben ik op de hoogte, maar van de woning van mijn broer zelf kreeg ik geen info.
- Het is pas sinds deze week mogelijk te bezoeken, dus we gaan het ervaren. Tot nu toe bleef het bij deurcontact en samen fietsen op 1.5 m afstand.
- Ze zijn specifiek i.v.m. de woonsituatie en zelf hanteren we de RIVM regels voor normale huishoudens.

- Ik snap de regeling, maar deze is strenger dan op sommige aspecten nodig is.
- Nog altijd geen desinfectie middelen op woning. Mooie praatjes er gebeurt niets. Een doorsnee supermarkt heeft het beter voor elkaar.
- Altijd wat achter de ontwikkelingen aan, maar door intensief overleg wel ook weer net vooruitlopend op landelijke ontwikkelingen.
- Aanvankelijk star, landelijk beleid volgend. Inmiddels aangepast aan situatie.
- Te beperkend en m.b.t. pedicure- en kapperbezoek afwijkend van de overheidsrichtlijnen.
- Vind het jammer dat er totaal geen informatie richting ouders is verstuurd Alles is door hoger hand beslist. Ouders konden hun grieven niet kwijt.
- Ze volgen de landelijke richtlijnen, maar begeleiding legt die verschillend uit.
- Niet goed, vrijheid is belangrijker voor haar dan bezoek.
- Een oordeel is moeilijk. De zorg doet enorm haar best.
- We wachten geduldig af en gaan voort met het contact zoals dat loopt d.w.z. bellen en mailen.
- Op de woning zelf mogen we niet komen maar dat kan ik nu wel accepteren.
- Ik vind het logeren te ruim en de bezoeken te krap
- Sommige bewoners mogen ineens verjaarsbezoek binnen in de huiskamer ontvangen 2 personen ook als het mooi weer is om buiten te zitten.
- Er is geen bezoek mogelijk. Maar komende zondag ga ik. We zullen zien.
- Op zich veilige en goede opstart bezoekenregeling, maar iets te beperkend, qua frequentie.
- Mijn zus woont niet in een groepswooning. Ik ken de gezondheidsrisico's van de andere bewoners niet in die mate dat ik daarover een oordeel kan hebben.
- Ik heb 1 juli een gesprek met de leiding van mijn zoon over een weekend naar huis, e.e.a. staat nog niet vast maar ik heb goede hoop.
- Ze zijn beperkend en er wordt rekening gehouden met de emotionele behoefte.
- Ik vond dat ze te weinig buiten kwamen. Zelf mochten wij niet met ze lopen, maar het was moeilijk voor de leiding om met 5 personen op pad te gaan.

- Wij mochten met 1 pers een uur per dag gewoon met onze dochter lopen of op bezoek in haar kamer. Ook mocht ze gewoon naar ons voor een weekend. Dus geen tot weinig hinder door corona
- We mogen met 2 personen tegelijk alleen in haar appartement. Maakt niet uit wanneer en wie.
- We hebben veel begrip voor de regelingen. Die zijn duidelijk gecommuniceerd en zodra het maar enigszins mogelijk was versoepeld. Ook de regelingen die er waren is flexibel mee om gegaan.
- De communicatie door de instelling is niet helder-tijdig etc. Site van de\ instelling is al lange tijd onvoldoende.
- Mijn zoon kan niet communiceren en begrijpt niet dat hij niet naar huis kan. Ik heb hem nu 3 maanden niet gezien.
- Er valt goed afspraken te maken. Wij mogen dagelijks komen. 2 andere personen mogen wandelen met onze dochter maar moeten buiten wachten. Prima opgelost.
- Er wordt dwingend geadviseerd NIET langs te komen. Mijn zus is ernstig meervoudig verstandelijk beperkt. Zonder fysieke nabijheid geen contact. Ze mist haar bezoek niet op mijn manier, maar het doet wel wat denk ik. zeker bij ons als naasten. Razend ben ik hierover en ik laat het ook gebeuren.
- Onze zoon wil niet meer mee naar huis, al voor de corona periode , dit is door alle maatregelen en gebeurtenissen alleen maar verergerd. Hij wil ook geen bezoek van ons op zijn kamer, bezoek in de gemeenschappelijke ruimtes of tuin, wat hij wel accepteert, wordt niet toegestaan. We hebben onze zoon nu 3 maanden niet gezien. Bellen wat we deden in voorgaande periode, wordt niet meer gedaan, omdat er bezoek mogelijk is. Dat dat in ons geval niet lukt, is jammer, maar helaas.
- Voor de lockdown, was ze thuis, en nu nog steeds, terug brengen was geen optie, dus alle maatregelen zijn voor haar (gelukkig) niet aan de orde geweest.
- Instelling kunnen een herstart niet organiseren door personeelstekort en falend (personeel) beleid.
- Ons kind komt op afspraak op bezoek bij ons met een maatje.

Samenspraak rond bezoekregeling

- Er is in eerste instantie een regeling op stichtingsniveau gemaakt. Eerst nu (02 juli 2020), wordt op aangave van de centrale medezeggenschap via gesprekken met ouders/verwanten en de lokale medezeggenschap gewerkt aan een regeling per woning. Dat is veel later dan gewenst.
- Geen inspraak geweest maar mededeling! En iedereen heeft uit angst de meest strenge regels gehanteerd. Er is toch tegenspraak te verwachten vanuit deze doelgroep. En economisch belang is nul. Het is schrijnend. Ik kan me echt wel vinden in een aantal maatregelen. Maar het moet in balans zijn. En dat valt t me op dat na drie maanden de schoonmaak die zo belangrijk is er een potje van heeft gemaakt (schimmel en vieze kamer), dat er weer geen zeep staat in de badkamer. Enzovoort.
- Geen idee wie beslist heeft.

- Vanwege deze nieuwe en complexe crisis zijn de besluiten hoog in de organisatie genomen. Daarmee is het misgegaan. Er is geen overleg of samenspraak geweest. Er is geen maatwerk geleverd.
- De regelingen zijn niet met de familie van de bewoners afgestemd. Suggesties en aandringen hebben niets opgeleverd.
- Geen idee. wij werden alleen op de hoogte gesteld door nieuwe schriftelijk meegedeelde richtlijnen. Inspraak ????? Verweer erg moeilijk.
- Goed overleg met de team leidster.
- In het begin werd alles centraal vanuit de zorgaanbieder bepaald. Later werd er beleid bepaald voor de locaties. Er is wel samenspraak maar niet alles mag op de woning worden besloten, soms moet de sectormanager toestemming geven. Voor onze dochter was de situatie wel lastig maar kon zij redelijk omgaan met de situatie. wij zijn heel tevreden en blij zoals er op de woning van onze dochter wordt omgegaan met de regels.
- Er was een algemene regel, maar door een verkouden bewoner is deze weer 3 weken uitgesteld.
- Er is de gehele tijd geen begeleiding geweest.
- Er is weinig communicatie vanuit de instelling! Een keer een advies aan locatie gegeven. Alles wordt bekeken vanuit het geheel. Er kwam enige versoepeling na aanleiding van landelijke richtlijnen. Bezoek op 1.5m afstand was toen mogelijk buiten. In de verpleeghuizen was toen al geruime tijd bezoek op creatieve manieren mogelijk. Zoals bezoek achter het raam via intercom en andere mogelijkheden.
- Er is overleg geweest intern per cliënt bekeken en daarna met de ouders/verzorgers. Bewoners niveau is te laag voor samenspraak.
- Als verwant niet betrokken bij de ontwikkeling van het proces.
- De cliëntenraad heeft zich ingespannen om in overleg met de bestuurder tot regelingen op maat te komen. Ook de teamleider zocht naar wat wèl kon! Zo kan het dus ook.
- Dit weet ik niet. Volgens mij is het vanuit de instelling besloten.
- De laatste regeling is niet afgestemd op de EMB doelgroep, meer op LVG.
- We zijn niet bekend met de regeling id huidige locatie. We lezen in de rapportages dat onze zoon niet id groepsruimte mag komen en geïsoleerd wordt van de rest. Er wordt ons geen info verstrekt.
- De communicatie vanuit de woonlocatie werkt niet optimaal. Verwanten bellen en emailen om de afspraken op maat te regelen en dan nog verwijzen de begeleiders naar het overall geldende protocol. Veiligheid voor alles. Ben dat overigens wel met ze eens nu.

- Er is een regeling gemaakt maar onduidelijk door wie en zonder inspraak van verwanten en toepassing is niet eenduidig.
- Er is een goede regeling voor het woonhuis, waar we ons allemaal aan houden.
- Met ons is niets overlegt, alleen medegedeeld wat er besloten is door zorgverlener.
- Zorgondernemer heeft een voorstel gedeeld met ouders.
- Er is tot op zekere hoogte overleg geweest met bewoners en verwanten over de regels, maar besluit is genomen door de zorgaanbieder.
- Er zou een persoonlijk plan komen maar is er nog steeds niet.
- De regeling is door het bestuur en de teamleider zorgaanbieder gemaakt. Sinds kort wordt ons als ouders gevraagd wat we zouden willen, maar dit wordt niet allemaal gehonoreerd.
- Wij weten niet of er een specifieke regeling is in de woning. Wij zijn alleen op de hoogte van de regeling van onze zus.
- Ik weet niet precies hoe de regeling tot stand is gekomen. Wel heb ik een gesprek gehad met de manager over het voor mijn zus ongewenste gebruik van mondkapjes door de bezoeker en dat staan nu niet meer in de regeling.
- De regeling van de woning is gemaakt zonder overleg met de verwanten.
- De eerste regeling was instellingsbreed en daar is zelfs de cliëntvertegenwoordigingsraad niet bij betrokken geweest. Na protest van de CVR is de tweede regeling gemaakt in samenspraak met de CVR. De specifieke regelingen zijn wel per woning, maar hier hebben verwanten geen inspraak in. De tweede regeling (bedoeld voor na 26) juni is wel voldoende soepel (b.v. logeren toegestaan).
- Het zou fijn zijn, dat je als verwant niet hoeft te vragen hoe het gesteld is met de bezoekerregeling van jouw kind. Na ee het zou prettig zijn, dat je als verwant steeds moet vragen hoe het met de bezoekerregeling gaat.
- Wij hebben niet voldoende samenspraak gehad met de organisatie , wel goede afspraken kunnen maken met de PBer.
- de regeling is gemaakt door de zorgaanbieder, bij evalueren is er altijd een optie om een mening te geven die ze zullen meenemen.
- Dit werd een week eerder in lockdown gezet zonder overleg met ouders. Meer dan 15 weken beperking is onmenselijk. Gezien dit als het wetsvoorstel doorgaat vaker zal gebeuren, zet dan de meest risicovolle bewoners bij elkaar en laat de rest hun gang gaan. Ze hebben een eigen ingang en er kan een regel gemaakt voor het in huis verkeren voor de was, eten ophalen, kan ook bezorgd worden aan de huisdeur. Laat de mensen de vrijheid door aanpassingen of laat ze naar huis op vakantie gaan in die tijd, als dit mogelijk is.

- In alle gevallen ligt de eindbeslissing over de vrijheden en restricties bij de persoonlijk begeleider. Als verwanten hebben we te weinig in de pap te brokkelen.
- Ik weet niet of de regeling in overleg met bewoners of verwanten is gemaakt, het tehuis van mijn broer is voor ouderen met een verstand. beperking, er kan niet echt een afdeling worden geïsoleerd. Alle bewoners zitten dus in de risicogroep.
- Er is een regeling gemaakt voor het flatgebouw als geheel. Ik weet niet in hoeverre cliënten / verwanten bij de besluiten betrokken zijn geweest. Nogmaals, er is aldoor bezoek mogelijk geweest.
- Voor de woning is een uitzondering gemaakt tov andere woningen
- We konden , na de genomen maatregelen, wel met de teamleider overleggen. Dit over, wat voor onze dochter mogelijk was. Alles binnen de context van de maatregelen.
- Hier en daar maatwerk mogelijk. Er werd verschillend mee omgegaan. Niet Te vermijden.
- Wij ouders waren tevreden hoe men het ad-hoc heeft opgepakt en achteraf kritiek is wel erg makkelijk, het moet ook wel werkbaar blijven voor de instelling, er zijn kleine maar ook heel omvangrijke woonvoorzieningen. Elke bewoner heeft een stel verwanten, maar instellingen meerdere bewoners waarvan acte !!
- in goed samenspel is een min of meer maatwerkafpraak gemaakt.
- Er werd star aan de regels gehouden, pas na versoepeling werd er wel in overleg met de verwanten overlegd. Maar dan nog steeds op de voorwaarden van de woning.
- Wij hebben zelf het initiatief genomen om haar op te halen en mee te nemen voor een periode van 10 dagen, omdat de onrust bij mijn zus tot een hoogte punt was gekomen en wij het niet meer konden aanzien. Dit besluit had nog al wat teweeg bij de woonvorm. Het kon in eerste instantie niet en er werd gezegd dat ze daarna dan mogelijk niet terug naar de woonvorm kon of ze moest dan 14 dagen in quarantaine op haar kamertje. Mocht dit zo zijn dan houden we haar langer hier. ze heeft lang genoeg opgesloten gezeten.
- Afspraken zijn steeds samen gemaakt met begeleiding, mijn dochter (client) en ons als ouders.
- We hoorde dat we maar 1 keer per week 1 uurtje op bezoek konden zonder inspraak, geen keus tot nu toe.
- Het heeft heel lang geduurd voordat er op individueel afspraken gemaakt konden worden. sommige bewoners kregen zeer ernstige klachten en toen was dat pas mogelijk. de teamleidster van de woning heeft zich goed ingezet voor de bewoners.
- Het is heel raar dat je kind wel naar dagbesteding mag maar niet naar het ouderlijk huis. Waar alleen de vader en moeder zijn. Het kind wordt door de vader en moeder gebracht en gehaald. Die wel een uurtje op bezoek mochten komen per week.

- Houden ons wekelijks op de hoogte van de bezoekmaatregelen.
- Tenzij was een geveleugelde uitspraak.
- Zelf vraag gesteld i.v.m. specifieke situatie, samen met teammanager voor passende oplossing gezorgd.
- Gebleken is dat ook deze locatie onze zoon naar ons wordt gestuurd. De arts stelde ons de vraag per mail of hij nog wel mocht komen. Derg. vragen stel je niet aan ouders. Op onze vraag dat hij weer in psychoses zit wordt gereageerd door arts: hij zal moeten wennen aan de nieuwe situatie. Het komt vanzelf goed'
- Er werden diverse mogelijkheden voorgesteld, maar niet dié mogelijkheid die van toepassen zou kunnen zijn voor onze zoon.
- Tot zeker niveau individuele afspraken mogelijk.
- Op individueel niveau hebben we enorm moeten aandringen en echt alles uit de kast moeten halen om onze zoon weer naar huis te kunnen krijgen.
- Wij hebben in goed overleg met de locatiemanager individuele afspraken gemaakt.
- Op papier wel maar in de praktijk waren er geen andere afspraken te maken dan die we van hoger hand opgelegd kregen.
- Op aandringen hoefde ik in de slaapkamer, waar ik alleen mocht komen, 1 juni geen 1 1/2 meter afstand te nemen.
- Er was een nee, tenzij helaas werd deze niet toegepast.
- Wij hadden geen behoefte aan andere afspraken.
- Wat ik gemist heb is praten met elkaar om in gezamenlijk overleg tot de juiste beslissing te komen. Alles is buiten ons om gegaan.
- De bewoner van de groepswoning is sinds 15 maart thuis bij ons ivm geen/magere bezoekenregeling.
- via de PBer en overig personeel, kwam ik er wel achter waar ik mocht komen tijdens het bezoektje. vanuit het crisisteam wordt er slecht gecommuniceerd naar alle verwanten.
- Individuele afspraak was niet nodig.
- Afspraken moeten nog gemaakt worden. Maar persoonlijk begeleider heeft vakantie, dus we moeten wachten tot die weer terug is.

- Geen behoefte gehad aan specifieke afspraken. Bezoek op kamer was mogelijk. Ook gebruik gemaakt van duofiets buiten.
- ik had toevallig de afspraak gemaakt toen er verschrikkelijk noodweer was. Omdat ik ov nodig heb is dat niet fijn. Anders had ik het verzet, maar wou mijn zoon niet teleurstellen.
- Geen idee welke afspraken er met wie zijn gemaakt.
- Het hangt heel erg af van de interpretatie van bovenstaande opties hoe je dat ervaart.
- Alleen als het echt noodzakelijk is worden er individueel afspraken gemaakt.
- Het ging gewoon weer open, wel met afstand en alleen als er geen klachten zijn.
- We hebben weinig informatie gekregen. Maar mijn zoon ging het goed.
- Het is niet zo zwart/wit; maar uiteindelijk heeft de zorgaanbieder beslist.

Logeren

- Nog altijd geen duidelijkheid.
- Ik heb besloten zoon niet te laten logeren. Ik ben enerzijds bang dat t weer wordt teruggedraaid wanneer Corona uitbreid.
- Haar dagbesteding ligt al maanden stil en zal voorlopig ook niet worden opgestart.
- Thuis logeren mag nog niet. Ik kan me hier op dit moment wel in vinden vanwege de risico's. Ik onderhandel nog om haar op haar kamer met mondkapje te bezoeken. En dan zonder afstand.
- Voor die datum is op ons speciaal verzoek i.v.m. een huwelijksjubileum van onszelf, logeren thuis een keer toegestaan.
- Is nog niet ter sprake geweest met ons.
- Is nog niet toegestaan.
- Logeren wordt nog niet toegestaan.
- Nog helemaal niet ingelicht over de mogelijkheden.
- Er werden voorwaarden gesteld waarvan wij de zin niet snappen. Ze mocht 1 nachtje in de maand komen. Wij wonen niet naast de deur en normaal komt ze een extra lang weekend in de zes weken. Waarom nu niet? Anderhalve meter afstand bewaren gaat sowieso niet aangezien je haar moet verzorgen.

- Thuis logeren zou wel mogelijk zijn, maar dan zijn de voorwaarden te beperkt. Wij zouden dan als hij thuis is geen ander bezoek mogen ontvangen zelfs niet onze andere dochter met onze kleinkinderen. Voor ons niet houdbaar. Dus stellen wij logeren voorlopig uit om verwarring te voorkomen.
- Thuis logeren is mogelijk maar ik weet niet welke voorwaarden er zijn.
- Ik weet niet of mijn zoon weer thuis mag logeren, is heel veel onduidelijkheid over.
- Het is niet mogelijk om mijn dochter thuis te laten slapen anders hadden we dit allang gedaan.
- Hierdoor kan onze dochter zowel bij haar (begeleid) wonen slapen als bij ons,... gelukkig!.... weer terug naar de oude situatie van door de week in haar woning en in het weekend bij ons.
- Heeft al die tijd gewoon gekund.
- Ik weet niet of thuis logeren weer mag en onder welke voorwaarden.
- Onze zoon mocht mee met ons als ouders op vakantie ,maar we mochten nergens naar toe en ook broers en zussen mag hij nog niet bezoeken, terwijl het personeel zelf wel van alles mag, Het is niet wederkerig, de besmetting komt van personeel en niet andersom.
- Ze was thuis, en mag eindelijk weer terug naar haar appartement.
- Mijn dochter kwam in het weekend 1 dag naar huis, zij wil niet bij ons slapen. Maar een dagje naar huis mag niet. Ze mag niet in de rolstoelauto omdat dit geen 1,5 meter afstand biedt. Zoals het er nu uit ziet kan zij dus nog langere tijd niet mee met mij. De afstand tot thuis is te ver om te lopen.
- Nog geen bericht hierover gehad van de woning.
- Onze dochter is nog niet terug naar haar appartement, maar bij ons i.v.m. strenge regels hier omtrent.
- Ons kind kon gewoon naar huis. Wij als ouders hielden ons wel aan restricties om verder nauwelijks ontmoetingen aan te gaan.
- Wil bij ons wonen, maar dat kan niet i.v.m. coronarisico's en zijn regressie van meer dan 37 jaar. D.w.z. hij overleeft al enige tijd en zit nu op de grens van wel/ niet meer aankunnen.
- Thuis logeren is onduidelijk, mogen we wel naar een winkel/tuincentrum, mogen we dan ook op vakantie? Mogen er mensen bij ons op bezoek als onze zoon bij ons logeert? Mag hij ook naar de burens? Etc.
- Ik weet dat logeren mogelijk is, echter weet ik niet of dat bij ons ook mag en ook weet ik niet of er voorwaarden aan zijn. Ik ben nog niet benaderd door persoonlijk begeleider. Ik heb niet gebeld, omdat ik denk dat zij zelf nog de voorwaarden aan het regelen zijn. Daarnaast denk ik dat zij mij niet kunnen informeren, waardoor ik gefrustreerd wordt en boos over het antwoord.

- Onduidelijk over mogelijkheid om naar huis te gaan.
- Thuis logeren is mogelijk bij 1 vast persoon 1x per week, dat is voor 1 persoon te belastend. En wanneer iemand uit een groot gezin komt zouden wij dat liever iets ruimer zien. En wanneer je nu begint met 1x per week is dat niet gauw terug te draaien, we hadden liever gezien dat ze 1x per maand beginnen om te logeren.
- Er is nog geen gesprek geweest over logeren thuis.
- Mondelinge toezegging dat gezamenlijke vakantie mogelijk is vanaf 1 juli, maar er zijn geen details / voorwaarden gecommuniceerd.
- De vriendin van mijn broer mag nog niet komen logeren in zijn eigen woning.
- Onze zoon logeert alweer sinds de 2e helft van mei.
- Onze dochter komt op zondag altijd een paar uren op bezoek. Vanaf 1 juli kan dit weer en gebeurt in goed overleg.
- Wat betreft ons weer herstart logeren, echter geen enkel bericht of vraag voor overleg vanuit de instelling.
- Thuis logeren is altijd mogelijk geweest, mits binnen het eigen gezin en geen bezoek laten komen of afleggen.
- Thuis logeren is weer mogelijk. Over voorwaarden is niet gesproken.
- De regels voor thuis logeren zijn nog niet openbaar gemaakt.
- Onze dochter is meervoudig gehandicapt, komt wel een dagdeel thuis. Dit kan nu niet, omdat het aangepaste vervoer nog niet rijdt.
- Vooralsnog mag onze zoon een dagdeel per 2 weken naar huis. Dit vinden wij te weinig. Ook moeten wij PBM dragen wat mijns inziens niet relevant is in onze woning. Wel als we hem halen bij de instelling en in de auto.
- Thuis logeren wordt weer mogelijk, maar onder welke voorwaarden hebben we nog niet gehoord.
- We zijn het eens met de voorwaarden voor het thuis logeren.
- Thuis logeren is onduidelijk, mogen we wel naar een winkel/tuincentrum, mogen we dan ook op vakantie? mogen er mensen bij ons op bezoek als onze zoon bij ons logeert? mag hij ook naar de burens? Etc
- Thuis logeren is voor ons niet mogelijk omdat wij zelf in de risicogroep zitten en nog een meervoudig gehandicapte zoon hebben. Wel lastig uit te leggen aan de onze zoon in de instelling

Dagbesteding

- Onze zoon is tijdens de crisis drie maanden thuis geweest. Nu er weer wat dagbesteding mogelijk is, hebben we hem teruggebracht.
- Haar dagbesteding ligt al maanden stil en zal voorlopig ook niet worden opgestart. Bijzondere mogelijkheid in dit specifieke geval: dagbesteding kon tijdens lock-down volledig doorgaan.
- Dagbesteding is omgezet naar individuele begeleiding, die zorg goed aandurfd. Zij brengen en halen mijn kind lopend of met de auto.
- Ons kind werkt bij een drukkerij en heeft gewoon werk.
- Na de vakantie wordt er werk gemaakt van individuele dagbesteding en het aantal dagen/dagdelen. Onze dochter had voor een hele week dagbesteding.
- Dagbesteding op de woning is passief bewoners in de gaten houden, weinig of geen creativiteit of dagprogramma.
- Mijn dochter gaat naar de sociale werkplaats. Dat was in eerste instantie wel tegen de zin van de Raad van Bestuur van de zorgaanbieder. Maar wij hebben doorgezet.
- De Corona crisis heeft geleerd dat zogenaamde dagbesteding niet voor iedereen wenselijk is, sommige bewoners zijn gewoon opgeknapt nu ze niet meer verplicht dagbesteding moeten hebben. Het personeel van de dagbesteding komt naar de woning en helpt daar met e.e.a. Wandeling, terrasje het is gewoon een verademing voor sommigen. Voor andere bewoners is gebleken dat ze eigenlijk 3 uur per dag meer moeten hebben. Ik hoop dat de instelling wat geleerd heeft van de Corona.
- Ook voor 15 juni is er een op maat gemaakte afspraak geweest, omdat verwant familie en dagbesteding te erg miste.
- Alle zorg en begeleiding is weggefallen en er is geen enkel contact met ons of zoon geweest. Overdracht van schoolwerk door begeleiders was er niet, ook is er geen moeite gedaan om contact te onderhouden. Maar wel willen declareren.